

(gemachtigden: A. Samoni-Rantou, G. Alexaki en S. Vodina), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Helleense Republiek, door in de nationale wet tot omzetting van richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (PB L 210, blz. 29) niet de in artikel 9, sub b, van de betrokken richtlijn bedoelde franchise van 500 euro op te nemen, artikel 9, sub b, van die richtlijn slechts gedeeltelijk heeft omgezet, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, S. von Bahr, D. A. O. Edward, A. La Pergola en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 25 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door in de nationale wet tot omzetting van richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken, niet de in artikel 9, sub b, van de richtlijn bedoelde franchise van 500 euro op te nemen, is de Helleense Republiek de krachtens deze bepaling op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 176 van 24.6.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 18 april 2002

in zaak C-290/00 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Johann Franz Duchon tegen Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (¹)

(„Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Artikelen 48 en 51 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 39 EG en 42 EG) — Artikelen 9 bis en 94 van verordening (EEG) nr. 1408/71 — Arbeidsongeval in andere lidstaat vóór inwerkingtreding van deze verordening in lidstaat van herkomst — Arbeidsongeschiktheid”)

(2002/C 144/10)

(Proceestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-290/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Oberste Gerichtshof (Oosten-

rijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Johann Franz Duchon en Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 48 en 51 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 39 EG en 42 EG), alsmede over de uitlegging of de geldigheid van de artikelen 9 bis en 94 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EEG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, S. von Bahr en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 18 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De situatie van een onderdaan van een lidstaat die vóór de toetreding van deze staat tot de Europese Unie werkzaamheden in loondienst heeft verricht in een andere lidstaat, waar hij een arbeidsongeval heeft gehad, en die na de toetreding van zijn staat van herkomst de autoriteiten ervan verzoekt om toekenning van een pensioen wegens arbeidsongeschiktheid ten gevolge van dit ongeval, valt binnen de werkingssfeer van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996.
- 2) Artikel 94, lid 3, van verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, in samenhang met artikel 48, lid 2, EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39, lid 2, EG), moet aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen een nationale bepaling zoals die van artikel 235, lid 3, sub a, van het Allgemeine Sozialversicherungsgesetz, die alleen dan afziet van het vereiste van de wachttijd als voorwaarde voor het ontstaan van een pensioenrecht wegens arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval — dat zich in casu heeft voorgedaan vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening in de betrokken lidstaat — indien het slachtoffer ten tijde van het ongeval verplicht of vrijwillig verzekerd was onder de wettelijke regeling van deze staat, met uitsluiting van de wettelijke regeling van elke andere lidstaat.
- 3) De artikelen 48, lid 2, en 51 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 39, lid 2, EG en 42 EG) moeten aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een bepaling zoals artikel 234, lid 1, sub 2-b, van het Allgemeine Sozialversicherungsgesetz, in samenhang met artikel 236, lid 3, van dezelfde wet, volgens welke voor de verlenging van de referentieperiode waarbinnen de wachttijd voor het ontstaan van een pensioenrecht moet zijn vervuld, enkel de tijdvakken in aanmerking worden genomen waarin de verzekerde een invaliditeitspen-

sioen uit hoofde van de nationale arbeidsongevallenverzekering heeft ontvangen, zonder mogelijkheid tot verlenging van deze periode wanneer een dergelijke uitkering uit hoofde van de wettelijke regeling van een andere lidstaat is toegekend.

- 4) Artikel 9 bis van verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, dat onverenigbaar is met de artikelen 48, lid 2, en 51 EG-Verdrag voorzover daarin de mogelijkheid is uitgesloten om ter verlenging van de referentieperiode onder de wettelijke regeling van een lidstaat, de tijdvakken in aanmerking te nemen waarin renten wegens arbeidsongeval zijn toegekend uit hoofde van de wettelijke regeling van een andere lidstaat, wordt ongeldig verklaard.

(¹) PB C 285 van 7.10.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 18 april 2002

in zaak C-332/00: Koninkrijk België tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring — Goedkeuring van EOGFL-rekeningen — Niet-erkenning van uitgaven — Begrotingsjaren 1995-1997”)

(2002/C 144/11)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-332/00, Koninkrijk België (gemachtigde: A. Snoecx) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. Bordes en M. Niejahr), betreffende een verzoek tot enerzijds nietigverklaring van beschikking 2000/448/EG van de Commissie van 5 juli 2000 tot wijziging van beschikking 1999/187/EG betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de lidstaten voor het begrotingsjaar 1995 hebben ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling „Garantie”, gefinancierde uitgaven (PB L 180, blz. 46), voorzover daarin van communautaire financiering zijn uitgesloten de uitgaven ten bedrage van 50 763 827 BEF die het Koninkrijk België heeft

gedaan in het kader van een steunmaatregel voor de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen, en anderzijds gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2000/449/EG van de Commissie van 5 juli 2000 houdende weigering van communautaire financiering voor bepaalde uitgaven van de lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling „Garantie” (PB L 180, blz. 49), voorzover daarbij van communautaire financiering zijn uitgesloten de uitgaven van respectievelijk 1 602 256,54 EUR en 31 883,22 EUR die het Koninkrijk België heeft gedaan in het kader van een steunmaatregel voor de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, R. Schintgen en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 18 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst het Koninkrijk België in de kosten.

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 7 mei 2002

in zaak C-364/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 97/70/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn”)

(2002/C 144/12)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-364/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: T. van Rijn) tegen Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigde: J. van Bakel), betreffende een verzoek om